

« zurück blättern vor »

TYBEL subst. m., ab 1560; auch *dybel*, *tebel*. **1)** ‘hölzerner Stift, um Teile von Holzarbeiten miteinander zu verbinden’ – ‘kołek drewniany używany do łączenia elementów wyrobów drewnianych’: 1560 Rej Wiz. 84b, L *Cieśło, mocno na tebel biy, by się drzewo nie chwiało, Da-li bóg, to do ftu lat iście będzie ftało.* ◊ (1916) 1948 Żer.Nawr. 282, DOR *Przy wezłowiū belka była na wskroś przepiłowana dwoma ukośnymi rznięciami, a romboidowy jej odcinek osadzony na tyblu, który pozwalał obracać to niby-okno.* – L, SWIL, SW, DOR. **2)** ‘Handbohrer’ – ‘świder’: SWIL, SW (stol.). ◊ **Var:** *dybel* subst. m. – SW, DOR; *tebel* subst. m., 1560 Rej Wiz. 84b, L – L, SWIL, SW; *tybel* subst. m., [hapax] (1916) 1948 Żer.Nawr. 282, DOR – SWIL, SW, DOR. ◊ **Etym:** **1)** mhd. *tübel* subst. m., ‘Zapfen, Nagel’, LEX, nur für Inh. 1. **2)** nhd. *Dübel* subst. m., ‘Nagel oder Stift, um Bretter oder Pfähle zu befestigen’, GRI, nur für Inh. 1. ◊ **Der:** *teblowy* adj., [hapax] (1614) 1631 Kąck.Pas. 13, L, zuerst geb. L, nur für Inh. 1; *tyblowy* adj., [hapax] 1841 Łab., SW, zuerst geb. SW, nur für Inh. 2; *tebelniak* subst. m., zuerst geb. SWIL, nur für Inh. 2; *tebelek* subst. m., zuerst geb. SWIL, nur für Inh. 2; *dyblować* v. imp., ‘mit Dübeln befestigen’, zuerst geb. DOR, nur für Inh. 1.

« zurück blättern vor »